

DALSZE PODRÓŻE MISYJNE PAWŁA I BARNABY

Teksty biblijne: Dz. Ap. 13,44-52; 14 i 15

Teksty pamięciowe: Rz. 10,15 cz. II (dzieci młodsze), Dz. Ap. 1,8 (dzieci starsze)

„O jak piękne są nogi tych, którzy zwiastują dobre nowiny!”

„Ale weźmiecie moc Ducha Świętego, kiedy zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie, i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi.”

Nie zatrzymuj Dobrej Nowiny u siebie

Zastosowanie:

- * Dziel się z drugim wszystkim, co masz dobrego.
- * Dobra Nowina jest czymś najlepszym, co masz, podziel się nią, bo tak przykazał Jezus.

I. WSTĘP

Łukasz przyjechał wraz z rodzicami na wczasy nad morze. Tam zapoznał się z Kubą. Wspólnie spędzali czas na plaży. Gdy w piątek Łukasz wcześniej odchodził z plaży, Kuba namawiał go, aby jeszcze pozostał. Proponował mu, aby piątkowy wieczór spędzili z jego rodziną na dobrej zabawie z okazji urodzin taty. Wówczas Łukasz opowiedział mu o tym, że on piątkowy wieczór i sobotę spędza inaczej, bo sobota jest dniem poświęconym przez Boga. Powiedział mu również o tym, że Jezus dał wszystkim ludziom wielką szansę na cudowne życie w niebie oraz jak można z tej szansy skorzystać.

Kuba opowiedział o swojej rozmowie z Łukaszem swoim rodzicom, którzy nawiązali kontakt z rodzicami Łukasza. W ten sposób poszerzył się krąg tych, którzy usłyszeli Dobrą Nowinę.

II. PRZEBIEG WYDARZEŃ

1. Słowo Boże głoszone poganom. (Dz. Ap. 13,44-52)

Po przemówieniu Pawła w synagodze żydowskiej w Antiochii Pizdyjskiej, nawróciło się wielu ludzi. W następny sabat zebrało się całe miasto, aby słuchać Słowa Bożego. Przywódcy synagogi byli zazdrośni, że takie rzesze ludzi, wśród których było wielu pogan, chcieli słuchać Słowa Bożego z ust apostołów. Oni sprzeciwiali się temu.

Wówczas apostoł Paweł przypomniał im, że Słowo Boże najpierw miało być kierowane do Żydów, to oni byli narodem wybranym, lecz odrzucili Słowo Boże i nie uwierzyli, że Jezus jest Synem Bożym. Dlatego Bóg nakazał głosić Słowo poganom.

Żydzi oburzali się na apostoła Pawła i Barnabę. Podburzali znaczące osoby w mieście przeciwko nim. Zaczęto prześladować apostołów i wypędzono ich z Antiochii.

2. Paweł i Barnaba w Ikonium. (Dz. Ap. 14,1-7)

Apostołowie udali się więc w dalszą drogę i dotarli do Ikonium. Tam również głosili w synagodze Ewangelię i uwierzyło wielu spośród Żydów i Greków. W Ikonium ludność była podzielona, jedni popierali apostołów, a inni sprzeciwiali im się.

W mieście powstawały zamieszki. Chciano nawet ukamienować Pawła i Barnabę, dlatego też opuścili oni miasto i udali się do Listry.

3. Paweł i Barnaba w Listrze. (Dz. Ap. 14,8-19)

W Listrze Paweł uzdrowił kalekiego (bezwład nóg) mężczyznę, który był chory od urodzenia. Przemawiający Paweł dostrzegł w kalekim wiarę i uzdrowił go. To wywołało zachwyt zgromadzonych ludzi. Wśród tłumu byli poganie, dlatego myśleli, że Paweł i Barnaba są bogami. Uznano ich za Zeusa i Hermesa. Apostołowie tłumaczyli ludowi, że oni są zwyczajnymi ludźmi, którzy przynoszą im Dobrą Nowinę, aby nawrócili się do prawdziwego Boga żywego. Apostołowie powstrzymali lud od oddania im chwały.

Jednak grupa Żydów, która szła za Pawłem i Barnabą z Antiochii i Ikonium, podburzyła ludzi. Ukamienowano Pawła i wywleczono go poza miasto, myśląc, że nie żyje.

Paweł dzięki Bożej pomocy przeżył kamienowanie.

4. Apostołowie w Derbe. (Dz. Ap. 14,20)

Na drugi dzień, Paweł i Barnaba odeszli z Listry do Derbe. Tu także pozyskali wielu uczniów.

5. Powrót do Listry, Ikonium i Antiochii. (Dz. Ap. 14,21-28)

Paweł i Barnaba zawrócili, pomimo, iż było to dla nich niebezpieczne. Nie bacząc na to, nadal głosili Ewangelię. W powstałych zborach chrześcijańskich wkładali ręce na wybranych i wyznaczeni starszych zboru wśród modlitw i postów.

6. Spór o Zakon Mojżeszowy i nawróconych pogan. (Dz. AP. 15, 1-35)

Niektórzy ludzie mówili nawróconym poganom, że nie mogą być zbawieni, jeżeli nie będą przestrzegać zakonu Mojżeszowego i muszą dać się obrzezać. Powstał wtedy między tymi ludźmi a Pawłem i Barnabą spór, który postanowiono rozstrzygnąć z apostołami z Jerozolimy.

Paweł mówił o tym, że zarówno Żydzi jak i poganie będą zbawieni przez łaskę Pana Jezusa, a nie przez wypełnianie zakonu Mojżesza.

Po długich dyskusjach wysłano list do nawróconych pogan, który zawierał wskazówki, czego nie mogą czynić, aby nie obrażać Boga (wstrzymywać się od mięsa ofiarowanego bałwanom, od tego, co zadławione, od krwi i od nierządu).

7. Rozstanie Pawła z Barnabą. (Dz. Ap. 15, 36-41)

Po długim okresie wędrówki, wspólnego głoszenia dobrej nowiny wśród Żydów i pogan, po wielu niebezpiecznych przygodach Paweł i Barnaba postanowili, że ich drogi się rozejdą. Barnaba wraz z Janem zwanym Markiem wyruszył na Cypr, Paweł zaś wraz z Sylasem przemierzał Syrię i Cypr umacniając w wierze powstałe tam zbory.

III. ZAKOŃCZENIE

Ewangelia rozprzestrzeniała się na coraz większy obszar. Wciąż przybywało ludzi, którzy przyjmowali Słowo Boże i Jezusa Chrystusa, jako swojego Zbawiciela. Dzięki pracy apostołów i ich podróżom misyjnym, wielu ludzi skorzystało z szansy uniknięcia kary za grzechy.

Apostołowie narażali własne życie, aby ratować przed śmiercią wieczną tych, którzy jeszcze nie słyszeli Ewangelii.

W obecnych czasach, to my powinniśmy być tymi, którzy niosą innym ludziom Dobrą Nowinę. Gdziekolwiek się udajemy, tam powinniśmy świadczyć o naszym Panu.

Współcześnie, mamy o wiele lepsze możliwości niż apostołowie przed wiekami. Przemieszczamy się na większe odległości, dysponujemy nowoczesnymi środkami przekazu.

Musimy to wykorzystać!

Propozycja pieśni:

1. „My chcemy za Jezusem iść” Zaśpiewam Panu ... Nr 110
2. „Teraz życiem dla mej duszy” Zaśpiewam Panu ... Nr 185
3. „Wiele jest serc” Zaśpiewam Panu ... Nr 201

IV. ZAJĘCIA INDYWIDUALNE

1. Dzieci młodsze:

- kolorowanka Paweł w Listrze,
- „Piękne nogi” – materiały: skarpetki wycięte z tektury, kredki mazaki, ozdoby, klej.

2. Dzieci starsze:

- „Paweł i Barnaba” – 144 Łamigłówek, str. 134

